

MALE AND FEMALE HE CREATED THEM - Päivi Räsänen

Missiebisdom

Bisdom Nieuws Gemeenten Doneren Contact

Boekje: Hij schiep hen als man en vrouw – Homoseksuele relaties dagen het christelijke concept van de mensheid uit – Päivi Räsänen

Nieuws 5.12.2019

De Luther Foundation Finland (Suomen Luther-säätiö), de rechtspersoon achter het Evangelisch-Lutherse Missiebisdom van Finland, wordt onderzocht wegens het aanzetten tot haat tegen een beschermde groep. Op 4 november 2019 kondigde de Finse procureur-generaal, mevrouw Raija Toiviainen, aan dat de politie van Helsinki een vooronderzoek zal starten naar de publicatie en verspreiding van het boekje Miehiksi ja naiseksi hän heidät loi (in het Nederlands: “Mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen: homoseksuele relaties dagen het christelijke concept van de mensheid uit”), dat in 2004 door de Luther Foundation werd gepubliceerd en nog steeds online wordt verspreid.

De auteur van het pamflet, parlementslid en voormalig minister van Binnenlandse Zaken mevrouw Päivi Räsänen, wordt ook onderzocht wegens aanzetting, een misdrijf dat bestraft kan worden met een boete of een gevangenisstraf van maximaal twee jaar. Dr. (MD) Räsänen is in het land bekend vanwege haar christelijke ethische standpunten over bijvoorbeeld het huwelijk en het begin en einde van het leven. Het pamflet in kwestie behandelt het onderwerp seksualiteit en het huwelijk in zijn bijbelse en maatschappelijke context.

Volgens de procureur-generaal is de reden om een vooronderzoek te starten, ondanks een eerdere beslissing van de politie van Helsinki die tot een andere conclusie kwam, dat “er reden is om aan te nemen dat mevrouw Räsänen zich schuldig heeft gemaakt aan het aanzetten tot haat tegen een groep door homoseksuelen te belasteren en hun menselijke waardigheid te schenden”.

MALE AND FEMALE HE CREATED THEM - Päivi Räsänen

In andere media:

[Christian News](#)

[CBN](#)

[The Evangelical Focus](#)

[The American Conservative](#)

Het boekje is nu in het Engels vertaald en kan hier worden gedownload:

[Male and female He created them -PDF download](#)

De tekst kan hier worden gelezen:

MALE AND FEMALE HE CREATED THEM

Homoseksuele relaties vormen een uitdaging voor het christelijke concept van de mensheid.

Dr. (MD), MP Päivi Räsänen

INLEIDING

“Mijn God is geen God van oordeel.” “Mijn christelijke waarden betekenen liefde en tolerantie, niet het veroordelen van mensen die in homoseksuele relaties leven.” “Mijn God heeft niet gezegd dat liefde aan voorwaarden verbonden is.” “Mijn Bijbel veroordeelt homoseksuelen niet.” De recente discussie over de Wet geregistreerd partnerschap leidde tot geloofsbelijdenissen als deze in het parlement en in de kranten.

MALE AND FEMALE HE CREATED THEM - Päivi Räsänen

Mensen zijn tegenwoordig door en door individualistisch. Ze behouden voor zichzelf het recht om de grens tussen goed en kwaad te bepalen. Ze willen ook zelf bepalen hoe God is. Het Woord van God moet wijken wanneer het innerlijke licht van mensen spreekt. Als de Bijbel op sommige punten niet past binnen het kader van hun denken, is het tijd om die delen weg te laten.

[Hoogleraar Bijbelse talen, Universiteit van Helsinki, eerste vrouwelijke vice-rector van een universiteit in Finland] Raija Sollamo werd de sleutelfiguur in de Yhteysliike [nu: Oecumenische Solidariteitsbeweging], een intrakerkelijke belangenorganisatie voor homoseksuele relaties. Tijdens een seminar dat door Seta [LGBTI-rechten in Finland, Centrum voor Genderdiversiteit & Interseksualiteit] in het parlement werd georganiseerd, gaf ze toe dat de Bijbel geen passages bevat waarin de homoseksuele levensstijl zou worden goedgekeurd. In feite is de bijbelse ethiek onweerstaanbaar duidelijk over dit specifieke onderwerp. Homoseksuele relaties worden duidelijk beschouwd als in strijd met de seksualiteit die door God is geschapen, niet alleen in het Oude Testament, maar nog krachtiger in het Nieuwe Testament. In de Solidariteitsbeweging worden deze bijbelse richtlijnen in deze tijd als ongeldig beschouwd.

Is de essentie van het christelijk geloof dan niet onvoorwaardelijke liefde? Dat is het zeker. Maar Gods oneindige liefde is niet in strijd met de door Hem geschapen orde van het leven. Integendeel! We hebben juist genade nodig omdat we de wil van God hebben overtreden en geschonden.

Door de jaren heen zou ook ik misschien veel stukken uit mijn Bijbel hebben gescheurd als ik toestemming had gehad om mijn eigen beeld of voorstelling van God te creëren die paste bij mijn eigen rechtvaardigheidsgevoel. Ik heb gemerkt dat dit alleen maar laat zien hoe beperkt en verwrongen mijn begrip is. Mensen die zich onderwerpen aan Gods leiding in de Bijbel zijn keer op keer verbaasd over hoe juist de moeilijkst te begrijpen Bijbelse leerstellingen Gods diepe wijsheid bevatten.

Zelfgemaakte ‘goden’ zijn leuk om te hebben, totdat mensen God echt nodig hebben. Dan zijn zelfgemaakte goden geen hulp in tijden van nood. De Bijbel werd een kostbare schat voor mij op de dag dat ik bang werd voor mijn eigen zondigheid en besepte dat ik op basis van mijn eigen geloof in een neerwaartse spiraal naar de verdoemenis terechtkwam. Ik begreep dat als God bestond, Hij Zichzelf en Zijn wil zou openbaren op de manier die Hij had gekozen. Als ik niet op de Bijbel als het Woord van de Levende God kon vertrouwen, kon ik niet zeker zijn van de verzoening van mijn zonden en mijn redding. Hoe kon ik de prachtige bijbelse boodschap van Jezus' verzoenende dood en Zijn historische opstanding geloven als ik dacht dat de Bijbel vol stond met boodschappen die totaal niet passen bij onze tijd? En in het algemeen, waar zou ik een gekruisigde en opgestane Heer nodig hebben als God geen God van oordeel is, Die in Zijn heiligheid geen zonde accepteert?

“Mijn god” is het idool van vandaag geworden. Hoe anders is God, tot wie Jezus ons leerde te bidden. “Onze Vader in de hemel!” Het is geen toeval dat we tot Hem bidden in de wij-vorm. God is voor de hele gemeente - onze God. Hij is niet de god van mijn verbeelding, de god van mijn superieure rechtvaardigheidsgevoel en van mijn wensen, maar Hij is de levende, Heilige, Almachtige God, Die in de hemel is.

1. GEVOLGEN VOOR DE SAMENLEVING

VERANDERING IN WAARDEN WEERSPIEGELD IN DE WETGEVING

We leven in een fase in de geschiedenis waarin de invloed van de christelijke cultuur op de samenleving afneemt. Naarmate de samenleving pluralistischer wordt, raken we steeds vaker verstrikt in situaties waarin ogenschijnlijk vergelijkbare doelen in werkelijkheid het tegenovergestelde van elkaar betekenen. Wat door sommigen gelijkheid wordt genoemd, wordt door anderen als zonde beschouwd. Wat door sommigen als liefde wordt beschouwd, lijkt voor anderen intolerantie.

Deze tendens daagt christenen uit om na te denken over waarop zij hun ethische standpunten baseren en hoe

zij deze rechtvaardigen. Welke positie neemt de Bijbel, Gods speciale openbaring, in wanneer maatschappelijke uitspraken worden gedaan of wanneer de grenzen tussen goed en kwaad worden gezocht?

Alle ethische keuzes zijn gebaseerd op bepaalde waarden en wereldbeelden. Geen enkele beleidskeuze is ethisch neutraal. Op veel gebieden die betrekking hebben op de mensheid en het gezin, bevinden we ons op een kruispunt waar we moeten kiezen tussen christelijke kernwaarden of een trend die deze waarden verwerpt.

Hoe verder de samenleving zich losmaakt van de christelijke ethiek, hoe groter de noodzaak wordt om de conclusies van de natuurlijke moraalwet te toetsen aan de speciale openbaring, d.w.z. in het licht van het Woord van God. Als gevolg van de zondeval is de mensheid moreel corrupt geworden en heeft zij daarom de neiging om de natuurlijke moraalwet te verdraaien om deze aan te passen aan haar eigen egoïstische belangen.

In december 1997 heeft het ministerie van Justitie (Finland) een werkgroep ingesteld om duidelijkheid te verschaffen over “de wetgevende maatregelen die nodig zijn om het onrecht jegens samenwonende partners van hetzelfde geslacht ongedaan te maken”. Het rapport werd in mei 1999 uitgebracht. Daarin werd voorgesteld om paren van hetzelfde geslacht de mogelijkheid te bieden hun partnerschap te registreren. Op basis van dit rapport heeft de regering in december 2000 een wetsontwerp opgesteld. De wet op geregistreerde partnerschappen werd op 9 september 2001 door het parlement goedgekeurd. Er waren 99 stemmen voor de wet en 84 tegen. Toen de eerste homoseksuele paren hun partnerschap bij de burgerlijke stand registreerden, waren de televisiecamera's en de pers aanwezig en kon het hele land de gebeurtenissen volgen. De nieuwe wetgeving gaf geregistreerde homoseksuele paren, waar van toepassing, dezelfde rechten en plichten als gehuwde paren.

In werkelijkheid betekende de acceptatie van homoseksuele partnerschappen een ingrijpende verandering in waarden dan destijds bereidwillig werd erkend. Toen geregistreerde relaties tussen personen van hetzelfde

geslacht gelijkgesteld werden aan het huwelijk, kwam een ontwikkeling op gang die moeilijk te stoppen was. Tijdens de behandeling van deze wet werd aan de kerk en aan christenen die zich zorgen maakten over de gevolgen ervan, bevestigd dat de kerk haar eigen waarden en opvattingen over homoseksualiteit kon behouden. Kort nadat de wet was aangenomen, werd de kerk gewaarschuwd dat zij haar werknemers die een homoseksueel partnerschap wilden aangaan, niet mocht discrimineren. Dit was gebaseerd op hun grondrechten tegen discriminatie.

Verschillende parlementsleden keurden homoseksuele partnerschappen goed op voorwaarde dat deze nieuwe gezinsvorm geen kinderen zou omvatten. Niettemin bepaalde de regering via een gezamenlijke motie dat er wetgeving moest worden opgesteld met betrekking tot de adoptie-rechten van homoseksuele paren. De regering nam het initiatief om een voorstel op te stellen voor vruchtbaarheidsbehandelingen voor lesbische paren. De mogelijkheid om relaties te registreren was een tussentijdse doelstelling voor de voorstanders van homoseksuele rechten.

DE ESSENTIE VAN HET HUWELIJK

Een verandering in de fundamenteën van het gezin is geen maatschappelijk onbelangrijke kwestie. De verandering heeft niet alleen gevolgen voor een paar koppels, maar heeft ook een diepgaande invloed op de samenleving als geheel. Het is zelfs moeilijk om een maatschappelijk project te bedenken dat zozeer raakt aan de kern van de fundamenteën van de samenleving als het partnerschap tussen personen van hetzelfde geslacht. Daarom heeft de wetshervorming uitzonderlijk sterke gevoelens opgeroepen, zowel voor als tegen.

Het huwelijk is het oudste contract in de geschiedenis van de mensheid. Het blijft het belangrijkste juridische contract in de samenleving. Door zijn essentie en door de orde van de schepping is het huwelijk een verbintenis tussen een volwassen man en een volwassen vrouw. Het heteroseksuele huwelijk omvat de rijkdom en de kern van seksualiteit: de spanning die voortkomt uit het verschil tussen een man en een vrouw,

en de theoretische mogelijkheid om samen kinderen te krijgen. Deze ontbreken in homoseksuele relaties en andere seksuele afwijkingen.

Vanwege zijn unieke doelstellingen heeft het huwelijk een speciale status in de samenleving. Helaas heeft de bisschoppenconferentie geen eigen verklaring afgegeven. In de verklaring van de nationale kerkenraad over het wetsvoorstel staat: “De kerkenraad is van mening dat wanneer het huwelijk een preferentiële positie krijgt, dit een evenwichtig leven en het algemeen belang van de samenleving ten goede komt. Het huwelijk tussen een man en een vrouw is het basismodel en het belangrijkste kanaal voor seksuele relaties, en op basis daarvan is de continuïteit van de samenleving mogelijk. Het op het huwelijk gebaseerde gezin is de basisinstelling die het menselijk ras in stand houdt, en de ondersteuning daarvan is noodzakelijk en gunstig voor het algemeen belang.” De filosofische premisse van de door de regering voorgestelde wet was heel anders. Het werd als een nadeel gezien dat “koppels van hetzelfde geslacht volledig worden uitgesloten van de verordeningen inzake het huwelijk en echtgenoten”.

De verklaring van de kerkraad benadrukte dat wetgeving die de status van samenwonende huishoudens regelt, niet mag worden ontwikkeld op basis van een bepaalde seksuele afwijking. Als men problemen zoals de ontbinding van samenwoning wil verduidelijken, moet deze wetgeving ook van toepassing zijn op samenwonende huishoudens die bestaan uit broers en zussen of vrienden. In deze gevallen zou het samenwonen niet gebaseerd zijn op seksuele relaties.

AFBROEK VAN FAMILIEWAARDEN

Huwelijks- en familierecht is nooit waardenneutraal. Het is sterk verbonden met de sociale waarden waarop we onze samenleving willen baseren. Zo aanvaarden we bijvoorbeeld geen polygamie, huwelijken tussen naaste familieleden of kindhuwelijken, allemaal vanwege onze waarden.

MALE AND FEMALE HE CREATED THEM - Päivi Räsänen

Het gezin (moeder en vader) is de belangrijkste eenheid in onze samenleving en het huwelijk is op zich het veiligste model voor het gezinsleven. Het welzijn van gezinnen bepaalt het welzijn van de samenleving. Gezinsgeluk gaat ook gepaard met een verantwoordelijke seksualiteit van volwassenen. In de afgelopen decennia heeft de westerse samenleving een grote ineenstorting van de seksuele ethiek doorgemaakt. Seksuele vrijheid heeft op haar beurt bijgedragen aan een afname van de toewijding aan relaties tussen partners. Vooral kinderen zijn hiervan het slachtoffer geworden.

De wetgeving inzake het huwelijk is niet bedoeld om het huwelijk een stempel van genegenheid te geven en een garantie voor liefde te bieden, maar om de continuïteit van de samenleving te beschermen. Het huwelijk is een ondersteunend netwerk voor het gezin, dat in de eerste plaats tot doel heeft kinderen een stabiel thuis en duurzame menselijke relaties te bieden. In de praktijk is het waar dat gezinscrises het huwelijk als fundament van onze samenleving al hebben verzwakt. Het welzijn van gezinnen wordt echter niet verbeterd door de status van het huwelijk verder te verzwakken.

Het veranderen van het concept van het gezin om ook koppels van hetzelfde geslacht te omvatten, betekent ook een breuk met de christelijke wortels van het concept van het gezin in het huwelijk, een fundament dat tijdens de huwelijksceremonie wordt voorgelezen: “Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen één vlees zijn.” Op basis hiervan is het onmogelijk om de relatie tussen twee mannen of twee vrouwen te verzoenen.

Andere Noordse landen hebben al vele jaren ervaring met de impact van geregistreerde partnerschappen tussen personen van hetzelfde geslacht op de samenleving. Wanneer men het over homoseksuele relaties heeft, wordt terminologie gebruikt die voorheen alleen tot het huwelijk behoorde, zoals bruiloften, huwelijksceremonies of huwelijkspartners. De verandering in het concept van het gezin komt tot uiting in het gezinsonderwijs op scholen, waar wordt onderwezen dat men op meerderjarige leeftijd kan trouwen met een

persoon van hetzelfde of een ander geslacht. Homoseksuele paren worden in kerken gezegend. In Denemarken en Zweden wordt gewerkt aan uitbreiding van de wetgeving en richtlijnen inzake adoptie-rechten van homoseksuele paren, vruchtbaarheidsbehandelingen en kerkelijke huwelijken.

Ik acht het heel goed mogelijk dat homoseksualiteit toeneemt wanneer deze wettelijk wordt bevoordeeld door deze gelijk te stellen aan het heteroseksuele huwelijk. Het is vreemd om te beweren dat de omringende cultuur geen invloed heeft op de prevalentie van homoseksualiteit. In de klassieke Grieks-Romeinse cultuur waren bijvoorbeeld pederastie, of liefde tussen mannen en jongens, en homoseksualiteit veel voorkomende verschijnselen. Homoseksualiteit bij mannen werd algemeen aanvaard en kwam ook veel voor. Natuurlijk komt homoseksualiteit ook voor in culturen die homoseksualiteit afkeuren. Toch is het ongegrond om te beweren dat de prevalentie ervan constant is, onafhankelijk van de omringende cultuur.

HOUDINGSVORMING VAN KINDEREN EN JONGEREN

Het gelijkstellen van partnerschappen tussen personen van hetzelfde geslacht aan het huwelijk brengt nieuwe uitdagingen met zich mee voor de opvoeding van kinderen. Zowel via gezinsopvoeding op school als via de media krijgen kinderen een boodschap van gediversifieerde seksualiteit voorgeschoteld. Homoseksualiteit en lesbisch zijn worden genormaliseerd. Wanneer ze homoseksuele huwelijken op tv zien, begrijpen zelfs kleine kinderen dat het op volwassen leeftijd mogelijk is om met iemand van het andere of hetzelfde geslacht te trouwen.

Het bovenstaande kan vooral bij kinderen van 10 tot 12 jaar, wier seksuele identiteit vaak nog onzeker is maar wier seksuele experimenten al vroeg beginnen, voor nog meer verwarring zorgen. In 1991 bleek uit een onderzoek onder meer dan 34.000 leerlingen dat 25,9% van de 12-jarigen onzeker was over hun seksuele identiteit. Slechts 5% van de 18-jarigen was onzeker. Op die leeftijd beschreef slechts één op de honderd zichzelf als homoseksueel of biseksueel. De overgrote meerderheid van degenen die eerder onzeker waren

MALE AND FEMALE HE CREATED THEM - Päivi Räsänen

over hun seksuele identiteit, ontwikkelde zich tot heteroseksuelen. Volgens het onderzoek geldt dat hoe eerder een jongere homoseksuele ervaringen heeft, hoe moeilijker het is om van deze neiging af te komen.

Het niveau van seksuele voorlichting voor tieners en jongeren is op dit moment uitzonderlijk laag. Zowel in de media als op school ontbreken waarden als huwelijk, trouw en toewijding. Het concept van seksuele verantwoordelijkheid beperkt zich tot het gebruik van condooms. Een handleiding voor schoolkinderen vat de boodschap als volgt samen: "Je hoeft niet verliefd te zijn om seks te hebben. Je kunt van seks genieten zonder dat je je ergens toe hoeft te verbinden. Een heftige romance kan in een half uur ontbranden, een hoogtepunt bereiken en weer bekoelen." (Kumisutra [een woordspeling op "kumi / rubber" en "kamasutra"]) De ineensstorting van seksuele waarden heeft druk op jongeren gecreëerd om vroeg seksuele experimenten aan te gaan, waarmee ze hun eigen normaliteit meten.

Het is een bijzonder gevaarlijke combinatie wanneer de huidige waardeloze, oppervlakkige seksuele voorlichting, die seksuele experimenten aanmoedigt, wordt gekoppeld aan een algemene acceptatie van homoseksuele relaties. Als deze oppervlakkige seksuele waarden worden gecombineerd met de boodschap dat de samenleving het even wenselijk vindt dat mensen op termijn met iemand van het andere geslacht of van hetzelfde geslacht trouwen, moedigt dit duidelijk ook vroege homoseksuele experimenten aan. Dit opent op zijn beurt de deur voor seksueel misbruik, waarbij volwassen mannen het gemakkelijker vinden om seksuele contacten te hebben met minderjarige jongens.

GEBOREN HOMOSEXUEEL?

Vaak vragen de groepen die opkomen voor homoseksuele "rechten": wat maakt het uit dat er een verandering in de waarden in de samenleving plaatsvindt? Zelfs als homoseksuele relaties het huwelijk zouden bedreigen, wat kan daar dan mis mee zijn? Wat maakt het uit als mensen hun homoseksualiteit uiten?

MALE AND FEMALE HE CREATED THEM - Päivi Räsänen

Uiteindelijk gaat het erom of homoseksualiteit een neutrale toestand is of een negatieve ontwikkelingsstoornis vanuit het perspectief van de persoon zelf. Als het laatste het geval is, schaadt het bepleiten van homoseksuele ‘rechten’ deze nog meer. Bovendien bevordert het bepleiten van homoseksuele ‘rechten’ een zodanige breuk in de waarden van de samenleving dat deze de menselijke groei naar evenwichtige huwelijksrelaties helemaal niet ondersteunt.

De rechtvaardiging voor geregistreerde homoseksuele partnerschappen werd gegeven met het argument dat homoseksualiteit een aangeboren en onveranderlijke eigenschap zou zijn. Een Fins parlementslid, een woordvoerder die pleit voor homoseksuele relaties, bracht zelfs het concept naar voren dat we allemaal twee kanten van seksuele geaardheid in ons hebben, waarvan er één min of meer overheersend is.

Medische studies hebben geen bewijs gevonden voor de beweringen dat homoseksualiteit genetisch, erfelijk of aangeboren is. Zonder uitzondering zijn berichten over de ontdekking van homoseksuele genen onjuist gebleken. Aan de andere kant is het waar dat mensen zelden bewust besluiten homoseksueel te worden. Een seksueel afwijkend emotioneel leven is zelden een bewuste keuze of wordt zelden door de mensen zelf veroorzaakt. Onderliggende factoren kunnen worden gevonden in stoornissen in de psychosociale ontwikkeling in de vroege kinderjaren of puberteit. Om een voorbeeld te noemen: bij kinderen die seksueel misbruikt zijn, is het risico op het ontwikkelen van homoseksualiteit groter dan bij de algemene bevolking.

De neiging tot homoseksualiteit als zodanig is geen kenmerk dat vergelijkbaar is met psychische problemen of lichamelijke aandoeningen. In plaats daarvan bewijst het wetenschappelijke materiaal ondubbelzinnig dat homoseksualiteit een stoornis is in de psychoseksuele ontwikkeling. Degenen die beweren dat homoseksualiteit een natuurlijke “gezonde” vorm van seksualiteit is, doen om politieke redenen afbreuk aan de bewijskracht van studies naar de familieachtergrond. Door druk van homoseksuele activisten hebben politieke doelstellingen voorrang gekregen boven wetenschappelijke feiten.

Een verandering in seksuele geaardheid is ook mogelijk. Een aanzienlijk aantal lesbiennes heeft eerder in heteroseksuele relaties geleefd. Mevrouw Paula Kuosmanen, een lesbische activiste, stelt in haar artikel "Lesboäidit ja lapset=lesboperhe? [Lesbische moeders en kinderen = lesbisch gezin?]" stelt: "In Finland is de meest typische vorm van een lesbisch gezin een samengesteld gezin, waarbij de biologische moeder van de kinderen haar kinderen kreeg in een traditionele heteroseksuele relatie en pas later een samengesteld gezin vormde met een andere lesbienne." Als neigingen kunnen veranderen van heteroseksualiteit naar homoseksualiteit, waarom zou dat dan niet ook in omgekeerde richting kunnen gebeuren? De reïntegratie van de seksuele identiteit naar een normatief heteroseksueel gevoelsleven is mogelijk wanneer mensen zelf gemotiveerd en bereid zijn om behandeld te worden.

Seta, een Finse organisatie die zich inzet voor de gelijkheid van seksuele minderheden, vertegenwoordigt niet iedereen die zich homoseksueel voelt. Sommigen van hen vinden de ideologie van Seta persoonlijk erg vreemd. Veel homoseksuelen hebben steun en aanmoediging gevonden in seksuele identiteitsreïntegratie door middel van pastorale begeleiding en therapie.

HET RECHT VAN HOMOSEXUELEN OM TE LIEFHEBBEN?

Hebben homoseksuelen niet het recht om lief te hebben? Vertrouwen we niet op hun vermogen om lief te hebben? homoseksuelen zijn zeker net zo goed in staat om lief te hebben als heteroseksuelen. Liefde voor onze medemensen hoort deel uit te maken van al onze relaties, zowel tussen personen van het andere geslacht als tussen personen van hetzelfde geslacht. Mannen kunnen van mannen houden en vrouwen kunnen van vrouwen houden.

In een homoseksuele relatie of in een huwelijk gaat het niet alleen om de liefde voor onze naaste, maar ook om een seksuele relatie. In een gezond menselijk leven maakt seks niet zomaar deel uit van elke menselijke

relatie. Liefde is niet hetzelfde als verliefd worden. Het concept van erotische liefde betekent dat mensen datgene wat vreemd is aan hun eigen identiteit, 'anders dan ik', seksualiseren. In een vroeg stadium vertonen homoseksuelen vaak een vreemdheid ten opzichte van hun eigen geslacht, waarna ze het mysterie van het geslacht dat hen vreemd lijkt, proberen te vinden in een ander persoon van hetzelfde geslacht.

VRIJHEID VAN HET INDIVIDU VERSUS DE SAMENLEVING

Aangezien homoseksuele paren toch bestaan, zou de wetgeving zich dan niet moeten aanpassen aan nieuwe verschijnselen? In openbare discussies beriepen sommige voorstanders van homoseksuele relaties zich op het feit dat het parlement niet kon voorschrijven welke soorten gezinnen er in het dagelijks leven werden gevormd. Hoewel zij beweerden dat homoseksuele relaties louter een privéaangelegenheid van elk individu waren, wilden zij ook dat deze relaties wettelijke ondersteuning kregen.

Ik ben ook van mening dat wetgeving zich niet te veel moet bemoeien met het privéleven van mensen. Een belangrijke functie van wetgeving is echter om het maatschappelijk leven in een richting te sturen die als juist en goed wordt beschouwd. Ondanks het vroege begin van seksuele relaties en samenwoonregelingen onder jongeren, is er geen conclusie getrokken dat het huwelijk voor minderjarigen moet worden toegestaan. Zelfs in deze tijd van meervoudige relaties wordt polygamie niet als gepast beschouwd.

Het huwelijk en het daarmee vergelijkbare geregistreerde partnerschap zijn openbare instellingen die van invloed zijn op de hele samenleving. De wetgeving inzake geregistreerde partnerschappen was juist gewenst om homoseksuele relaties niet langer als louter privéaangelegenheden te beschouwen, maar door middel van een openbare en wettelijke overeenkomst ook maatschappelijke acceptatie te geven. In een artikel in Helsingin Sanomat [de grootste krant van Finland] vatte homoseksueel activist Ulf Månsson deze gedachte als volgt samen: "Het registreren van partnerschappen betekent veel meer dan alleen een economische verbintenis. Het betekent vooral maatschappelijke acceptatie en een mentaliteitsverandering." Het doel van de wet op

geregistreerde partnerschappen is om de maatschappelijke houding zodanig te beïnvloeden dat homoseksuele geaardheid, in de vervulling van seksualiteit, als gelijkwaardig aan heteroseksualiteit wordt erkend. Op deze manier wordt geprobeerd om zowel de door de omgeving veroorzaakte schuldgevoelens als de schuldgevoelens die verband houden met homoseksuele relaties zelf weg te nemen.

HETEROGENE HOMOSEXUELE CULTUUR

Seta, de organisatie die opkomt voor de gelijkheid van seksuele minderheden, vertegenwoordigt naast homoseksuelen ook een breed spectrum aan andere seksuele afwijkingen, zoals biseksualiteit. Opgemerkt moet worden dat de homoseksuele cultuur deel uitmaakt van het spectrum van seksuele afwijkingen en op zichzelf veelzijdig is.

In de praktijk van homoseksualiteit kunnen twee hoofdlijnen in gedrag worden onderscheiden: losse seksuele contacten binnen de homoseksuele gemeenschap en vaste relaties. Losse seksuele contacten en samenwoningsovereenkomsten werden gelegaliseerd met de wijziging van het Wetboek van Strafrecht in 1971 en vervolgens met de registratie van partnerschappen in 2002. De meest voorkomende patronen in de homoseksuele gemeenschap zijn losse seksuele contacten en wisselende partnerschappen. Men zou kunnen stellen dat dit een gevolg is van de discriminatie van homoseksuelen die lange tijd in de westerse cultuur heeft bestaan. Persoonlijk zie ik hierin ook een bewijs van de gebrokenheid van homoseksuelen. Deze gebrokenheid wordt niet noodzakelijkerwijs door de personen zelf gezien, of zij willen het niet erkennen. Deze gebrokenheid geldt voor alle mensen. Wanneer zij bijvoorbeeld hun onmiddellijke behoeften bevredigen, erkennen mensen die buitenechtelijke affaires hebben of workaholics zijn vaak niet dat zij zichzelf en anderen schade berokkenen, althans volgens de waarden die in onze tijd gangbaar zijn.

Voor heteroseksuelen weerspiegelen vrijblijvende seks en samenwoningregelingen een angst voor verbintenis en verantwoordelijkheid. De registratie van homoseksuele relaties is nagestreefd met het oog op de stabiliteit van

partnerschappen: het zou beter zijn om homoseksuelen aan te moedigen zich te binden aan relaties. Een goed doel is nagestreefd om de verkeerde reden. Verbintenis is belangrijk in het leven van een mens, maar het beoefenen van homoseksualiteit, zelfs in een stabiel geregistreerd partnerschap, is ook schadelijk voor de betrokken persoon, voor de partner en misschien ook voor mensen in hun omgeving.

HOMOSEXUELE PARTNERSCHAPPEN EEN KWESTIE VAN MENSENRECHTEN?

De registratie van homoseksuele partnerschappen is een kwestie van waarden, niet van mensenrechten. Vanuit mensenrechtenperspectief wordt ieder mens behandeld als een burger met gelijke rechten, ongeacht zijn of haar seksuele geaardheid. Een mensenrechtenperspectief veronderstelt geen huwelijken tussen personen van hetzelfde geslacht. Onze grondrechten verbieden terecht discriminatie van mensen op grond van onder meer seksuele geaardheid, maar dit vereist niet dat afwijkende relaties worden verheven tot de status van het huwelijk. Onze grondwet verbiedt ook discriminatie op grond van religieuze overtuigingen, maar vereist niet dat het huwelijksrecht wordt gewijzigd om polygamie toe te staan, zelfs als bijvoorbeeld de islamitische minderheid daarop aandringt en daarbij een beroep doet op hun mensenrechten of hun persoonlijke normen op het gebied van seksuele ethiek.

Volgens het christelijke mensbeeld is iedereen, ongeacht seksuele geaardheid, gelijk en van gelijke waarde. Gelijkheid tussen mensen betekent echter niet gelijkheid in seksueel gedrag. Verschillende manieren om seksualiteit uit te leven zijn moreel gezien geenszins gelijkwaardig.

ADOPTIE RECHTEN VOOR HOMOSEKSUELE PAREN?

Wanneer homoseksuele relaties gelijkgesteld worden aan het huwelijk, verandert dit onvermijdelijk het concept van het gezin vanuit het oogpunt van ouderschap. Er worden voorstellen voorbereid over de rechten van paren van hetzelfde geslacht om kinderen te adopteren of vruchtbaarheidsbehandelingen te ondergaan. Een moeder en een vader als ouders van een kind zouden worden vervangen door twee lesbische moeders of

MALE AND FEMALE HE CREATED THEM - Päivi Räsänen

twee homoseksuele vaders. Voor lesbische paren of alleenstaande vrouwen is onvruchtbaarheid geen ziekte, maar een natuurlijke toestand. Het is niet gerechtvaardigd om in deze situaties medische hulp bij onvruchtbaarheid toe te staan. We moeten niet kunstmatig scenario's creëren waarin een kind uiteindelijk een vader mist. Helaas komt het in onze samenleving al veel te vaak voor dat kinderen lijden onder de afwezigheid van een vader.

Elk mens dat op deze planeet wordt geboren, op één gezegende uitzondering na, wordt geboren uit een biologische vader en moeder (Jezus werd geboren; Adam en Eva werden geschapen). Er is geen enkele situatie bekend in de geschiedenis van de mensheid waarin twee vrouwen of twee mannen in staat waren om zich voort te planten. De natuur brengt dus niet per ongeluk een kind voort met twee moeders of twee vaders. Genderneutraal ouderschap is geen vervanging voor het moederschap en vaderschap dat in overeenstemming is met de scheppingsorde.

Het krijgen van kinderen is uiteindelijk geen mensenrecht voor een vrouw of een man, maar kinderen moeten het recht hebben op beide ouders, een moeder en een vader, in hun dagelijks leven. De enige betekenis van de vader mag niet worden gereduceerd tot het louter optreden als spermadonor. Dit is een vreemd signaal in een tijd waarin vaders juist worden aangemoedigd om verantwoordelijkheid te nemen voor hun nakomelingen. Als vaders geen enkele meerwaarde hebben voor de zorg en opvoeding van kinderen, op welke grond kunnen zij dan ter verantwoording worden geroepen voor hun gezin? Studies tonen aan dat vaders die aanwezig zijn, het schoolsucces van hun dochters verbeteren en depressie voorkomen, en dat zij de socialisatie van hun zonen bevorderen en agressie voorkomen.

Doorheen de geschiedenis was wetgeving erop gericht om de rechten van kinderen op een vader te beschermen waar mogelijk. Onlangs werd zelfs overwogen of kinderen in principe volledig vaderloos zouden kunnen zijn, zodat ze elk twee moeders zouden hebben en biologische vaders alleen nog maar de rol van

spermadonor zouden vervullen.

Het leven leert ons echter dat vaderloosheid zelfs in onze tijd een tragedie is. Het meest hartverscheurende verhaal hierover komt misschien wel van een vrouw van meer dan 80 jaar die nog steeds vecht om erkend te worden als de dochter van een man die meer dan 50 jaar geleden is overleden. In haar geval gaat het niet om een erfenis of geld. Maar de grootste wens van haar leven zou zijn om deze man, die al een halve eeuw dood is, haar vader te mogen noemen.

2. DE BIJBEL EN DE KERK

WETGEVINGSWIJZIGING EN DE EVANGELISCH-LUTHERANSE KERK VAN FINLAND

Binnen de kerk is er een conflict ontstaan tussen de maatschappelijke wetgeving en de bijbelse principes. Aan welke moet de kerk zich houden: de grondwet van de republiek of de bijbel, de hoogste richtlijn voor de kerkelijke leer? Zelfs vóór de goedkeuring van de wet op geregistreerd partnerschap werd duidelijk dat er na de inwerkingtreding van de wet druk zou worden uitgeoefend op de Evangelisch-Lutherse Kerk van Finland om homoseksuele relaties goed te keuren. Veel parlementsleden die voor de wet op geregistreerd partnerschap waren, verzekerden dat de kerk het recht zou blijven hebben om zich te houden aan de bijbelse leer over het gezin, ook met betrekking tot homoseksualiteit. De strijd binnen de kerk was echter al in gang gezet. De kleine, maar zeer agressief campagnevoerende Yhteysliike [nu: Oecumenische Solidariteitsbeweging] eiste dat kerkmedewerkers goedkeuring zouden krijgen voor hun homoseksuele relaties. Een voorstel voor een agenda voor de zegening van homoseksuele paren werd ingediend bij de Algemene Synode van de kerk. Onmiddellijk na de goedkeuring van de wet gaven sommige bisschoppen kerkvoorgangers de instructie om af te zien van het zegenen van homoseksuele partnerschappen en de huizen van paren van hetzelfde geslacht.

Artikel 18 van de Finse grondwet bepaalt dat niemand zonder wettige reden van zijn werk mag worden

ontslagen. Als de kerk fundamentele rechten wil beperken, moeten die beperkingen worden vastgelegd in de kerkelijke wetgeving. Om die reden bevat de kerkelijke wetgeving bijvoorbeeld een bepaling dat kerkpersoneel en ambtsdragers lid van de kerk moeten zijn. Anders zou het ontslag van een koster die zich tot de islam heeft bekeerd of een kantoormedewerker die zijn lidmaatschap van de kerk heeft opgezegd, ongrondwettelijk zijn. Dit zou kunnen worden geïnterpreteerd als een schending door de kerk van de godsdienstvrijheid van haar eigen werknemers, die hun op grond van hun grondrechten is toegekend.

Gezien de grondwettelijke bescherming van het recht op een gezin, hoe kan de kerk dan van haar eigen werknemers verlangen dat zij zich onthouden van homoseksuele partnerschappen, een vorm van huwelijk zoals gedefinieerd door de wet? Met het oog op mogelijke rechtszaken zou de kerk in de kerkelijke wet een beperking moeten opleggen aan partnerschappen tussen personen van hetzelfde geslacht. Het is echter moeilijk voor de kerk om trouw te blijven aan haar eigen waarden in een samenleving die waarden die haar vreemd zijn als norm heeft gesteld. Het leiderschap van de kerk staat voor een moeilijke keuze. Nog in het najaar van 2003 had de Algemene Synode van de kerk deze kwestie onopgelost gelaten, in afwachting van het verstrijken van de tijd.

DE WOORDEN VAN CHRISTUS EN HOMOSEXUELEN

De leiding van de kerk heeft beraadslaagd over de vraag of er voldoende of duidelijke gronden in de Bijbel zijn om een standpunt in te nemen over homoseksualiteit. Er is gezegd dat als we wisten wat Jezus over homoseksualiteit zou zeggen, we dat “meteen” zouden volgen.

Zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament staan passages die betrekking hebben op homoseksualiteit. In elke passage wordt duidelijk gesteld dat het tegen de wil van God is. In Genesis 19:1-11 wilden de mannen van Sodom seks hebben met de mannen die bij Lot binnenkwamen, mannen die engelen waren. De situatie was bedreigend en gewelddadig, en alle betrokkenen wisten dat dit een slechte daad was (de mannen van de

stad zeiden tegen Lot in vers 9: “Wij zullen u slechter behandelen dan hen”).

De wet van Mozes verbiedt expliciet homoseksualiteit (Leviticus 18:22): “Ga niet met een man naar bed zoals met een vrouw, want dat is een gruwel.” De straf was streng (Leviticus 20:13): "Als een man seksuele omgang heeft met een man zoals men dat met een vrouw doet, hebben beiden iets afschuwelijks gedaan. Zij moeten ter dood worden gebracht..."

In geen van Zijn toespraken heeft Jezus de wetten van het Oude Testament buiten werking gesteld, ook niet met betrekking tot homoseksualiteit. In kwesties betreffende seksualiteit, bijvoorbeeld in de ontmoeting tussen Jezus en de vrouw die betrappt werd op overspel (Johannes 8), heeft Hij de wet betreffende overspel niet buiten werking gesteld (“Ga nu heen en zondig niet meer”). Jezus heeft de straf niet tenietgedaan, omdat Hij zelf de straf van de vrouw aan het kruis heeft ondergaan (“Ik veroordeel je ook niet...”). Zo biedt Jezus ieder van ons verlossing, omdat we allemaal tegen de wil van God hebben gezondigd (“Wie van jullie zonder zonde is...”). Jezus heeft de wet niet afgeschaft, maar Hij heeft de wet vervuld (Matteüs 5:17,18). Hij was zondeloos en stierf voor onze zonden.

De hele Bijbel is uiteindelijk het Woord van Christus. Zijn leer is niet alleen te vinden in de evangeliën, maar bijvoorbeeld ook in de brief van de apostel Paulus aan de kerk van Rome. De apostel Paulus beschouwt homoseksualiteit als in strijd met Gods scheppingsorde (Romeinen 1:24-32):

“Daarom heeft God hen overgegeven aan de zondige begeerten van hun hart, zodat zij hun lichamen onderling onteren. Zij hebben de waarheid over God vervangen door een leugen en hebben de schepselen vereerd en gediend in plaats van de Schepper, die voor eeuwig geprezen is. Amen.

“Daarom heeft God hen overgegeven aan schandelijke begeerten. Zelfs hun vrouwen hebben de natuurlijke

seksuele omgang vervangen door onnatuurlijke. Op dezelfde manier hebben ook de mannen de natuurlijke omgang met vrouwen verlaten en zijn ze door begeerte voor elkaar ontstoken. Mannen hebben schandelijke daden gepleegd met andere mannen en hebben daarvoor de gepaste straf gekregen.

“Bovendien, net zoals zij het niet de moeite waard vonden om de kennis van God te behouden, zo heeft God hen overgegeven aan een verdorven geest, zodat zij doen wat niet gedaan mag worden. Zij zijn vervuld geraakt van alle soorten goddeloosheid, kwaad, hebzucht en verdorvenheid. Zij zijn vol van afgunst, moord, twist, bedrog en kwaadaardigheid. Ze zijn roddelaars, lasteraars, Godhaters, brutaal, arrogant en opschepperig; ze bedenken manieren om kwaad te doen; ze zijn ongehoorzaam aan hun ouders; ze hebben geen begrip, geen trouw, geen liefde, geen barmhartigheid. Hoewel ze Gods rechtvaardige oordeel kennen dat degenen die zulke dingen doen de dood verdienen, blijven ze niet alleen deze dingen doen, maar keuren ze ook degenen goed die ze beoefenen.”

De apostel Paulus beschouwt het voorkomen van homoseksualiteit en de algemene acceptatie ervan als een gevolg van het feit dat mensen hun eerbied voor God hebben opgegeven. Homoseksualiteit was een prominent en algemeen aanvaard fenomeen in Rome, waar Paulus zijn brief schreef. Ten slotte was de apostel verbaasd over degenen die Gods rechtvaardige besluit kenden en niettemin doorgingen met het plegen van daden die in strijd waren met de scheppingsorde en de wil van God, of “ook degenen goedkeuren die deze daden plegen”.

De apostel Paulus geeft aan dat de algemene openbaring al voldoende is om de gevallen staat van de mensheid voor God aan te tonen. Volgens Paulus zijn homoseksuele relaties een duidelijk voorbeeld van gedrag dat in strijd is met de scheppingsorde. Als ons begrip van het algemene rechtvaardigheidsgevoel niet door de zonde was vervormd, zouden we van nature homoseksualiteit als onnatuurlijk kunnen beschouwen, zelfs als we nog nooit van de Bijbel hadden gehoord. In het licht van de bijzondere openbaring, d.w.z. het Woord van God, zou er niets onduidelijk moeten zijn over homoseksualiteit. Paulus verwijst naar “Gods rechtvaardige besluit”,

volgens welke “zij die zulke dingen doen de dood verdienen”.

In een andere passage schrijft Paulus opnieuw (1 Korintiërs 6:9,10): “Of weet u niet dat onrechtvaardigen het koninkrijk van God niet zullen beërven? Laat u niet misleiden: noch ontuchtigen, noch afgodendienaars, noch overspeligen, noch mannen die met mannen slapen, noch dieven, noch hebzuchtigen, noch dronkaards, noch lasteraars, noch oplichters zullen het koninkrijk van God beërven.”

In hun interpretaties van de Bijbel hebben sommige bisschoppen een beroep gedaan op het inzicht dat er tegenwoordig veel meer bekend is over homoseksualiteit dan ten tijde van het schrijven van de Bijbel. Dat is waar: we weten dat het een stoornis in de psychoseksuele ontwikkeling is. Enerzijds zijn er genetische aanleg, schadelijke omgevingsfactoren en gedragspatronen gevonden die ten grondslag liggen aan alcoholisme; anderzijds houdt de neiging tot criminaliteit verband met aandachtstekortstoornissen. Moet criminaliteit worden toegestaan als iemand daar een dwingende neiging toe heeft? Als homoseksualiteit een ontwikkelingsstoornis is, mogen mensen dan niet worden aangemoedigd om eraan toe te geven?

WELK SOORT HOMOSEXUALITEIT BEDOELT DE BIJBEL?

Soms horen we beweren dat de Bijbel alleen homoseksuele relaties verbiedt waarin de ene mannelijke partner wordt onderworpen aan en misbruikt door de andere. Dit wordt gedaan in een poging om te bewijzen dat er geen andere vorm van homoseksualiteit in de Bijbel voorkomt of dat de Bijbel alle relaties accepteerde die gebaseerd waren op liefde en wederzijds respect.

Er zijn echter geen gronden te vinden in de bijbelteksten zelf. Zo staat er bijvoorbeeld in Romeinen 1:26-27: "Daarom heeft God hen overgegeven aan schandelijke begeerten. Zelfs hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang met mannen vervangen door de onnatuurlijke omgang met vrouwen. Evenzo hebben ook de mannen de natuurlijke omgang met vrouwen verlaten en zijn zij door hartstocht voor elkaar ontvlamd. Mannen

begingen schandelijke daden met andere mannen en ontvingen in zichzelf de gepaste straf voor hun dwaling.”

Deze tekst spreekt over zowel mannen als vrouwen die op gelijke wijze (“lust naar elkaar”) door lust naar personen van hetzelfde geslacht werden aangestoken en hun lust uitvoerden. Het is belangrijk op te merken dat vrouwen ook in het bovenstaande bijbelfragment worden besproken.

In de oudheid bestonden er naast onderdanige seksuele relaties tussen mannen ook niet-onderdanige relaties tussen mannen of vrouwen van hetzelfde geslacht. De Brief aan de Romeinen beschouwde deze als een uiting van goddeloosheid tegen de orde van de schepping. In het oude Griekenland bestond er liefde tussen mannen, zowel spiritueel als fysiek. Volgens Plato was bijvoorbeeld de enige ware liefde de liefde tussen mannen. Liefde tussen een man en een vrouw bereikte dit niveau niet, omdat een vrouw qua mentale capaciteiten ergens tussen een man en een dier in stond. Daarom was liefde tussen een man en een vrouw volgens Plato slechts vleselijk, bedoeld om de behoeften van de man te bevredigen en om zich voort te planten. Het spectrum van homoseksuele liefde lijkt even breed te zijn geweest als in de westerse cultuur van vandaag. Waarom zou de apostel Paulus alleen onderdanige homoseksuele relaties hebben bedoeld als hij niets vermeldt dat verwijst naar onderdanigheid?

NATUURLIJK OF ONNATUURLIJK?

Soms wordt homoseksualiteit gerechtvaardigd op basis van Moeder Natuur, bijvoorbeeld als natuurlijk of onnatuurlijk. Voorstanders van vrije seks nemen doorgaans de natuur van het menselijk dier als voorbeeld, en misschien ook die van soorten die met meerdere partners paren. De rechtvaardiging voor het accepteren van homoseksualiteit is dat het ook in het dierenrijk voorkomt.

Volgens de Bijbel zijn wij het beeld van God op basis van de schepping. Wij hebben een speciale positie in de schepping. Wij zijn verantwoordelijk voor onze daden voor God en in tegenstelling tot dieren kunnen wij onze

MALE AND FEMALE HE CREATED THEM - Päivi Räsänen

verlangens beheersen. Daarom mogen wij ons niet laten leiden door onze dierlijke verlangens. Aan de andere kant leven wij in een wereld die door God is geschapen en alles wat God heeft geschapen is goed. Hij heeft ook seksueel genot geschapen als een rijk onderdeel van het leven van een man en een vrouw. In een verantwoordelijke huwelijksrelatie tussen een vrouw en een man, binnen het door God bedoelde kader, is seks natuurlijk.

De realiteit van de zondeval betekent dat Gods scheppingswerk op vele manieren is aangetast. We leven niet langer in een perfect en zondeloos paradijs. Ook de door God geschapen seksualiteit is vervormd. Op basis van het voorkomen van homoseksualiteit bij de mensheid kunnen we niet concluderen dat homoseksualiteit als zodanig door God is geschapen.

HET EVANGELIE EN DE GENADE BEHOREN TOE AAN IEDEREEN

In de controversiële fototentoonstelling *Ecce Homo* werd Jezus afgebeeld met homoseksuelen in moderne gebeurtenissen. De boodschap van de tentoonstelling was dat de liefde van God ook geldt voor mensen die als homoseksueel leven. Het is waar dat God alle zondaars liefheeft. Maar dit doet niets af aan Gods verlangen om mensen van de zonde te redden.

De goedkeuring van homoseksuele relaties wordt vaak bepleit door een beroep te doen op de naastenliefde. Bijbelse richtlijnen worden dus alleen als belangrijk beschouwd voor zover het naleven ervan het principe van naastenliefde zou vervullen. Deze naastenliefde houdt echter ook in dat mensen worden gewaarschuwd voor handelingen die schadelijk zijn voor zichzelf. Liefhebbende naasten waarschuwen hun vrienden om niet op glad ijs te gaan, net zoals ze waarschuwen voor homoseksuele handelingen.

Paulus stelt het begaan van zonde en het goedkeuren van zonde op opvallend vergelijkbare wijze gelijk aan veroordeling (Romeinen 1:32). De kerk verkeert in groot gevaar wanneer zij in de verleiding komt om haar

MALE AND FEMALE HE CREATED THEM - Päivi Räsänen

goedkeuring aan homoseksuele relaties te betuigen. Het zegenen van relaties tussen personen van hetzelfde geslacht of het toestaan van homoseksualiteit door haar werknemers zou al een duidelijk signaal zijn dat de kerk deze relaties accepteert. Tegelijkertijd zou de kerk haar vermogen verliezen om de boodschap van de wet en het evangelie uit te dragen naar homoseksuelen. God houdt zoveel van homoseksuelen dat Hij hen ook door het woord van de wet tot Christus wil leiden en hen wil laten delen in het evangelie.

De vroege kerk paste zich niet aan aan de sociale waarden van haar tijd. De missie van de kerk is om Finnen te vertellen hoe het Woord van God aankijkt tegen homoseksualiteit. De kerk maakt zich schuldig aan discriminatie van homoseksuelen als zij niet de volledige waarheid van het Woord van God mogen horen, dat zowel de wet als het evangelie omvat. De missie van de kerk is ook om door haar voorbeeld te laten zien dat God meer gehoorzaamd moet worden dan mensen. De kerk maakt zich niet schuldig aan discriminatie als zij het woord zonde durft te gebruiken, zowel met betrekking tot homoseksuele als buitenechtelijke seksuele relaties.

In gemeenten moet er meer ruimte en liefde zijn voor mensen die gekwetst zijn door homoseksuele gevoelens of andere seksuele afwijkingen. De boodschap van genade is voor alle zondaars en alle gebroken mensen. Er is niemand in de wereld wiens mannelijkheid of vrouwelijkheid perfect en intact is.

EEN UITDAGING OM TE BIDDEN

In Zweden is begin 2003 een wet van kracht geworden betreffende het recht om de delen van de Schrift te onderwijzen die over homoseksualiteit gaan. Degenen die uitspraken verspreiden waarin homoseksualiteit als een zonde wordt bestempeld, kunnen worden veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf wegens het aanzetten tot haat tegen een groep mensen. Als het delict als licht wordt beschouwd of als verdachten ermee instemmen hun uitspraken in te trekken, kunnen ze er met alleen een boete of voorwaardelijke straf vanaf komen.

MALE AND FEMALE HE CREATED THEM - Päivi Räsänen

Volgens de interpretaties van rechtsgeleerden zou het nog geen misdrijf zijn om de bijbelteksten als historische documenten te herhalen. Het wordt pas strafbaar als de predikanten in hun preken uitleggen dat het leven vandaag de dag ook volgens de leer van de bijbel moet worden geleefd. Het nieuws over het buurland moet serieus worden genomen, omdat Finland in veel opzichten lijkt te volgen – vroeg of laat.

Zullen we nieuwsberichten zien over Zweedse predikanten die geboeid van de preekstoel worden afgevoerd voor politieverhoor? Zullen we berichten horen van gemeenten die bidden voor hun herders in de gevangenis? Het ergste zou zijn als er na de inwerkingtreding van de wet niets verandert in Zweden. Wat als de wetgever tevreden is dat de wet een onnodige noodmaatregel blijkt te zijn? Pastors hebben immers niets te vrezen als ze tot nu toe niet hebben onderwezen dat homoseksuele relaties tegen de wil van God zijn.

Is een dergelijke wet uiteindelijk het gevolg van het feit dat de kerk in veel opzichten vrijwillig afstand heeft gedaan van de Bijbel? Als de geloofwaardigheid van het Woord van God op een bepaald punt wordt ontkend, betekent dat in wezen dat we twijfel zaaien over God zelf. Daarom is het onmogelijk om kwesties die als ‘adiaphora’ voor de verlossing worden beschouwd, onder het tapijt te vegen, alleen maar om de vreedzame coëxistentie van parochianen niet te verstoren. Als de kerk zich niet houdt aan duidelijke passages uit het Woord van God over ethische kwesties, zal uiteindelijk ook de kern van het evangelie in gevaar komen.

Het uiteindelijke doel van de duivel is om de weg van de zondaar naar Christus te blokkeren. De middelen om dit te doen zijn zo oud als de menselijke geschiedenis: ‘Heeft God echt gezegd ...?’ Door deze vraag werd Eva misleid – met verschrikkelijke gevolgen. Zelfs toen leek de kwestie nogal adiaforistisch, het ging tenslotte maar om één boom tussen alle andere.

In een bericht dat ik uit Zweden ontving, vraagt de schrijver zich af waarom christenen zwijgen. Waarom roept niemand andere mensen op tot gebed of vasten? Wat zouden we vandaag zeggen over de profeet Jesaja,

die op bevel van God drie jaar lang blootsvoets en naakt rondliep als teken van hoe de ballingen schaamteloos met ontblote billen zouden worden weggevoerd? Ook vandaag hebben we nog steeds een profetische stem nodig. Persoonlijk hoop ik dat de nood niet zo groot wordt dat de stijl en manier van Jesaja nodig zullen zijn. Maar herders moeten de thema's durven aanpakken die vragen: "Heeft God echt gezegd ...?" Mogen de berichten van de Zweden een uitnodiging tot gebed zijn – voor onszelf en voor de Zweden.

EEN LAATSTE WOORD

Een paar maanden geleden ontving ik een e-mail van iemand die zich afvroeg of ik de bijbelse leer over het gezin nog steeds relevant vond. Deze persoon vroeg: "Als de Bijbel zo ondubbelzinnig de feiten weergeeft, kun je me dan recht in de ogen kijken en beweren dat je gelooft in het verhaal van hoe de zee zich opende bij een zwaai van een toverstaf, hoe Jezus een enorme menigte mensen voedde met een paar vissen en een paar stukken brood, enz. Als je deze verhalen serieus gelooft, hoe kun je dan verwachten dat iemand je serieus neemt? Aan de andere kant, als je ze niet gelooft, maar ze eerder beschouwt als symbolische voorbeelden van goddelijke kracht, enzovoort, waarom dient de Bijbel dan als naslagwerk voor kwesties als homoseksualiteit?"

Ik antwoordde de vraagsteller dat naar mijn mening de centrale claim van het christendom, Jezus' opstanding uit de dood, het meest ondoorgrondelijke wonder uit de Bijbel is. Vanuit medisch oogpunt is dit volstrekt onmogelijk. Doden kunnen niet weer tot leven komen. Als God zo'n wonder verricht, waarom kan Hij dan geen andere wonderen verrichten? Jezus' dood en opstanding vormen de kern van het hele christelijke geloof. Hierop staat of valt de Bijbel. Als men hier niet in gelooft, blijft er niets over van het christendom. En nogmaals, als ik hierin geloof, volgt daar logischerwijs uit dat ik ook alles moet geloven wat Christus in de Bijbel door de apostelen en profeten onderwijst.

Dit vertrouwen in het Woord van God en de vreugde en zekerheid van het evangelie gaan hand in hand. Enkele van de ergste 'spelbrekers' van onze tijd zijn de leerstellingen die het vertrouwen in de Bijbel als het

Woord van God ondermijnen. Als God niet de Heilige God is die zonde veroordeelt zoals beschreven in de Bijbel – inclusief homoseksueel gedrag – waarom moest de Zoon van God dan sterven? Als we mensen het recht ontzeggen om zich schuldig te voelen over hun zonde, ontnemen we hen ook de vreugde en zekerheid van het evangelie. De zekerheid van de hemel berust op de verzekerde verzoening van Christus voor onze zeer reële zonden en op Zijn opstanding uit de dood.

De achteruitgang van de huwelijksmoraal houdt in wezen verband met de toename en verspreiding van seksuele afwijkingen. Dit werd in 1993 op hoog kerkelijk niveau door het publiek begrepen. Kort daarna publiceerde Asser Stenbäck, hoogleraar psychiatrie, in zijn boek (SLEY-Kirjat) een tijdige herinnering dat seksuele afwijkingen niet het geschenk van de schepping omvatten, maar ontwikkelingsstoornissen zijn die ook kunnen worden genezen. “Een leven dat in strijd is met de anatomie is onnatuurlijk.”

Päivi Räsänen heeft een beknopt informatief boekje over dit onderwerp geschreven. Als parlamentslid legt zij de relevante sociale codes uit. Als arts belicht zij het fenomeen als een stoornis van de menselijke psyche en als iets dat de status van het gezin vertroebelt. Als christen vat de auteur de ondubbelzinnige leer van de Bijbel, d.w.z. de wil van God, over dit onderwerp samen.

Seksualiteit is een goed en mooi scheppingsgeschenk van God. God heeft ons geschapen als man en vrouw. Maar wanneer seksualiteit wordt losgerukt van Gods scheppende wil, wordt het een destructieve kracht. Sancties tegen seksuele afwijkingen zijn uit het Wetboek van Strafrecht geschrapt. In naam van ‘tolerantie’ kan de Kerk echter geen seksuele afwijkingen, overspel of ontucht als gedragsmodel accepteren, zelfs niet in het leven van haar werknemers. Christus heeft de straf ondergaan die God in de Bijbel voor verschillende zonden heeft vastgesteld, en heeft deze weggenomen (Johannes 8:1-11). Met betrekking tot deze kwestie blijft

MALE AND FEMALE HE CREATED THEM - Päivi Räsänen

de wil van God van kracht. De liefde van God roept christenen op om al hun zonden, inclusief de zonden van hun seksuele leven, in geloof aan Christus over te dragen om genezen te worden. Zo doden wij door de Geest van Christus de wandaden van het lichaam (Romeinen 8:13). Ds. Eero Parvio

Dit boekje is een voortzetting van de serie Aamutähti [Morning Star] van de Luther Foundation Finland, die zich richt op de fundamentele kwesties van het geloof. De serie wordt samengesteld door ds. Simo Kiviranta, ThLic, en ds. Juhana Pohjola.

De Luther Foundation Finland

Morning Star

Nr. 29.

Dit boekje is geschonken door:

LUTHERAN HERITAGE FOUNDATION

51484 Romeo Plank Road

Macomb, MI 48042

USA

lhfmissions.org

SUOMEN LUTHER-SÄÄTIÖ

[LUTHER FOUNDATION FINLAND] PL 127

00101 Helsinki

Finland

luthersaatio.com

Wijzigingslogboek:

5.12.2019 11.25

De term ‘etnische groep’ is gewijzigd in ‘beschermde groep’ in de eerste alinea van het nieuwsgedeelte van het artikel.

‘Mevrouw’ is gewijzigd in ‘Dr.’ in de tweede en derde alinea van het nieuwsgedeelte van het artikel.

5.12.2019 14.00

De term ‘voorlopige hechtenis’ is gewijzigd in ‘voorlopig’ in de eerste en vierde alinea van het nieuwsgedeelte van het artikel.

De term ‘Dr.’ is gewijzigd in ‘Dr. (MD)’ in de tweede alinea. De term ‘Dr.’ is gewijzigd in ‘Ms.’ in de derde alinea van het nieuwsgedeelte van het artikel.

De naam van het boekje in de eerste alinea is gewijzigd in ‘Male and Female He Created Them: Homosexual relationships challenge the Christian concept of humanity’ (Hij schiep hen als man en vrouw: homoseksuele relaties dagen het christelijke concept van de mensheid uit).

Jaa

Facebook

Twitter

[LinkedIn](#)

Sami Niemi

Secretaris van het bisdom

Hämeenlinna ,

Juhana Pohjola wordt donderdag gehoord door het Hooggerechtshof

24.10.2025

Juhana Pohjola blijft voorzitter van de ILC

20.9.2025

Onze kerk neemt deel aan de ILC-wereldconferentie in de Filipijnen

15.9.2025

Käytämme evästeitä

Tietosuojaseloste

HyväksySulje

[Cookies](#)

Copyright 2025 © Lähetyshiippakunta | Sivuston toteutus: Juha Stenroos

MALE AND FEMALE HE CREATED THEM - Päivi Räsänen